

Den helige Mikael's dag Himmelens port

Psalmer: 1:1-3, L30, 167, L207, L179, 16

Texter: 1 Mos 28:10-22, Upp 12:7-12, Matt 18:1-11

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

1 Mos 28:10-22

10 Jakob lämnade Beer-Sheba och begav sig mot Haran. 11 Han kom till en plats där han måste stanna över natten, ty solen hade gått ner. Och han tog en av stenarna på platsen för att ha under huvudet och lade sig att sova. 12 Då hade han en dröm. Han såg en stege vara rest på jorden. Den nådde ända upp till himlen och Guds änglar steg upp och ner på den. 13 Och se, Herren stod ovanför den och sade: "Jag är Herren, din fader Abrahams Gud och Isaks Gud. Det land där du ligger skall jag ge åt dig och dina efterkommande. 14 Din avkomma skall bli som stoftet på jorden och du skall utbreda dig åt väster och öster, norr och söder, och genom dig och din avkomma skall alla folkslag på jorden bli välsignade. 15 Och se, jag är med dig och skall bevara dig vart du än går, och jag skall föra dig tillbaka till detta land. Jag skall inte överge dig intill dess att jag har gjort vad jag har lovat dig." 16

När Jakob vaknade upp ur sömnen, sade han: "Herren är verkligen på denna plats och jag visste det inte." 17 Han greps av fruktan och sade: "Hur helig är inte denna plats! Det måste vara Guds boning, ja, här är himlens port." 18 Tidigt på morgonen steg Jakob upp, och han tog stenen som han hade vilat sig mot och reste den till en stod och göt olja över den. 19 Och han kallade platsen Betel. Tidigare hette denna stad Lus. 20

Jakob gav ett löfte och sade: "Om Gud är med mig och bevarar mig under den resa som jag nu gör och ger mig bröd att äta och kläder att ta på mig, 21 och jag kommer tillbaka till min fars hus i frid, då skall Herren vara min Gud. 22 Och stenen som jag har rest till en stod skall bli ett Guds hus, och av allt som du ger mig skall jag ge dig tionde."

Låt oss be!

Herre, lär oss idag att komma till dig som ångerfulla syndare, för dina underbara löften i evangeliet är ämnat för sådana. Lär oss att en rätt gudstjänst för oss syndare är att lyssna till Kristi ord, för du har manat oss: *hör, så får er själ leva*. Amen.

Gud gav Jakob en underbar syn. Han fick se en stege som nådde till himlen, och änglar som steg upp och ner på den och Herren själv stod ovanför den. Och han fick höra ett underbart budskap från Herren själv. Han fick den välsignelse Gud först gett till Abraham, om landet, om ett stort folk, om en avkomling som skulle bli till välsignelse för alla folk. Dessutom fick han löftet att Gud skulle bevara honom på resan och föra honom tillbaka.

Vem var det som fick se allt detta underbara och höra dessa löften? Var det en syndare? Var det en obotfärdig syndare?

Jakob hade bedragit sin far Isak och sin bror Esau. När Isak var gammal och inte hade så lång tid kvar att leva ville han välsigna den förstfödde, Esau. Men Jakob klädde ut sig och gick till Isak och sa sig vara Esau den förstfödde. Isak kände inte igen rösten men han kontrollerade så gott han kunde att det var rätt person. Och så gav han honom sin välsignelse. Isak satte honom till herre över sin bror, gav honom folkslag till tjänare, säd och vin. När Isak sedan förstod att han blivit lurad att välsigna fel person blev han förskräckt och Esau blev så arg att han hotade döda Jakob. Det var därför Jakob flydde från Beer-Sheba och begav sig mot Haran.

Herren gav honom den underbara synen och Abrahams välsignelse i Betel, så han borde ha varit på flykt minst tre dagar. Så lång sträcka var det. Att det var en syndare som var på flykt är säkert. Att han var en syndare hade visat sig i syndiga handlingar, han hade ljugit för sin far och bedragit sin bror. Han var en lögnare och bedragare. Dessutom var han säkert också rädd. Han flydde ju för sitt liv. Men var han också obotfärdig, eller ångrade han sina synder? Av den underbara synen och Herrens budskap förstår vi att han inte var en förhärdad syndare.

Alla människor är ju syndare, och allt Guds ord riktar sig till syndare. Så det är självklart att när Gud kommer med ett budskap så är det alltid riktat till syndare. Men Guds ord innehåller två olika slags budskap, ämnade för två olika slags syndare. Ett exempel:

Mannen som det berättas om i Matteus 19:e kapitel frågade Jesus vad han skulle göra för att få evigt liv. Jesus svarade kort och tydligt: "håll buden". Men när fångvaktaren i Filippi ställde samma fråga till Paulus så fick han svaret: "Tro på Herren Jesus Kristus så blir du frälst..." Bibeln ger två helt skilda svar på samma frågeställning. Hur kan det gå ihop? Ja, förklaringen är att det är två olika slags syndare och därför får var och en höra det budskap de behöver höra, det som träffar hjärtat och syftar till att föra dem till frälsning.

Vilka slags syndare har vi att göra med i vårt exempel? Ja, den rike unge mannen var inte bekymrad inför domens dag. Han trodde att hans liv motsvarade Guds krav. Han ville göra något extra och därför frågade han Jesus om något mer han kunde göra för att bli bättre än vad Gud krävde. Men när Jesus tillämpade Guds krav på honom personligen i hans liv och situation, så var han inte beredd att ens börja lyda Guds lag. Han gick bedrövad bort med ett ont samvete, medveten om att han inte ens var beredd att försöka motsvara Guds krav. Han älskade sin rikedom mer än Gud och var inte beredd att avstå från en krona för Herrens skull.

Men fångvaktaren i Filippi var en förskräckt syndare som darrande föll ner för

Paulus. Han visste att han var förlorad och han var så förtvivlad att han inte orkade leva längre. När han fick höra evangeliet om frälsningen i Jesus Kristus tog han emot budskapet. Förtvivlan förvandlades till glädje. Budskapet om frälsningen i Kristus Jesus är till för alla syndare som behöver förlåtelse, och det är bara sådana syndare som tar emot budskapet om förlåtelsen i Kristus.

Vi vet inte hur det gick sedan för den rike mannen som bedrövad gick bort från Jesus. Kanske höll han kvar vid sin synd och försökte förneka eller dölja att kärleken till pengarna var större än kärleken till Gud. Men nu hade Jesus satt ord på problemet och jag tror att det blev en plåga för honom. Han var inte längre så belåten med sig själv, han var bedrövad. Kanske kom han tillbaka till Jesus med sitt nya problem, vi får hoppas det. Vi lärde oss i bibelstudiet över Psaltaren att synd som man bär själv och döljer blir en plåga för kropp och själ, fram till dess vi kommer med vår synd till Herren:

3 Så länge jag teg

förtvinade mina ben och jag stönade dagen lång. 4 Dag och natt var din hand tung över mig,

min kraft rann bort som i sommarens torka. Sela

5 Då erkände jag min synd för dig och dolde inte min skuld.

Jag sade: "Jag vill bekänna

mina brott för Herren " –

då förlät du mig min syndaskuld.

Det var den aftonbön jag tror Jakob bad när han slagit läger där i Betel. Synen var Herrens budskap till en ensam, rädd flykting som ångrade sina synder. Och Jesu tillämpning av Jakobs syn är ett härligt budskap till alla syndare som behöver förlåtelse mest av allt. Vi ska strax komma till detta.

Jakob såg en stege rest från jorden, från den plats han var på, till himlen och se, änglar steg upp och ner på den. De bar hans bekännelse, problem och behov upp inför Gud och steg ner till honom med Guds hjälp. När Isak sände iväg honom till Haran, bort från sin hämndlystne bror hade han försäkrat Jakob om Abrahams välsignelse. Det innebär att han skulle få de underbara löften Gud gett till Abraham. Men jag tror inte att Jakob tog till sig denna tröst förrän han fick höra samma sak från Gud själv. Herren försäkrade honom om att han som var fädernas Gud, Abrahams och Isaks Gud också var nådig mot Jakob. Han lovade Jakob allt det som han lovat Abraham, landet, ett stort folk, och att Frälsaren som skulle bli till välsignelse för alla människor skulle födas i hans släkt. Dessutom fick han löftet att Gud skulle vara med honom under hela hans flykt och tryggt föra honom tillbaka.

Hur tror ni att denne ensamme, rädde flyktig med dåligt samvete tog emot budskapet?

Ja, det heter: När Jakob vaknade upp ur sömnen, sade han: "*Herren är verkligen på denna plats och jag visste det inte.*" Han greps av fruktan och sade: "*Hur helig är inte denna plats! Det måste vara Guds boning, ja, här är himlens port.*" Det var en total överraskning för honom att Herren här skulle möta honom med en så underbar syn och ett så underbart budskap. Liksom alla syndare grips av fruktan av Guds närhet så greps också Jakob av fruktan, men också av glädje samtidigt. Guds boning och himlens port är en trygg plats, där är glädje, frid och liv - motsatsen till helvetets portar. Jakob svarade adekvat på synen. Han förberedde ett tackoffer. Han gjorde ett litet altare av den sten han lutat sitt huvud mot när han fick synen och göt olja över den som tackoffer. I Psaltaren 56 heter det:

Jag har gett löften till dig, Gud,

och jag ska uppfylla dem med tackoffer. 14 Du har räddat min själ från döden och mina fötter från fall,

så att jag kan vandra inför Gud i de levandes ljus. Så gjorde nu Jakob. Han lovade att Herren skulle vara hans Gud, att platsen skulle bli en plats för gudstjänst och att han skulle ge Herren tionde av allt. Allt han gjorde som svar på den underbara synen och Herrens budskap till honom hörde till tackoffret.

Jesus tillämpar Jakobs syn för oss i Johannes 1:a kapitel: "*Jag säger er sanningen : Ni ska få se himlen öppen och Guds änglar stiga upp och stiga ner över Människosonen.*" Med detta säger Jesus att stegen i Jakobs syn som var rest på jorden och nådde himlen motsvaras av honom själv. Där Jesu är, där är den rätta platsen för gudstjänst och där är himlens port. Jesus säger på ett ställe: *ingen kommer till Fadern utom genom mig.* I hans namn – i tron på honom – får vi be och kan vara säkra på att våra behov, vår ensamhet, rädsla och bekännelse når Gud. I honom och genom honom kommer Guds hjälp och frälsning till oss.

Jakob gjorde platsen där stegen var rest till en plats för gudstjänst. För oss är den platsen vid Jesu fötter och en rätt gudstjänst är att lyssna till hans ord. Maria tog plats vid Jesu fötter för att lyssna till honom och Jesus kallade det "den goda delen" som inte skulle tas ifrån henne. Den goda delen för oss är när vi kommer till gudstjänst för att lyssna till Jesu evangelium eller tar fram våra Biblar för att läsa Guds ord. *Hör så får er själ leva,* säger Herren.

Vilka är vi som kommer? Ja, det heter i Lukas 15: *Alla tullindrivare och syndare höll sig nära Jesus för att höra honom. Men fariseerna och de skriftlärda kritiserade honom ständigt.* Så var det med Jakob, så var det på Jesu tid och så är det fortfarande. Det är syndare som håller sig nära Jesus men de som tror sig vara rättfärdiga håller sig borta. Vi kommer till honom som syndare. Så länge vi tiger om det och försöker dölja vår synd så är det en tung börda för kropp och själ. Det finns inget skadligare än oförlåtna synder. Och det värsta av allt, om vi dör utan att ha kommit till honom med vår börda så blir vi evigt borta från honom. Vi behöver Jesus mest av allt. Synen som

Jakob fick och Herrens budskap till honom blev en stor överraskning och han utbrast: *Herren är verkligen på denna plats och jag visste det inte.* Jesus blir till samma överraskning för alla syndare som kommer till honom, precis som kung David beskriver det i verserna ur Psalm 32 som vi läst: *3 Så länge jag teg förtvinade mina ben och jag stönade dagen lång. 4 Dag och natt var din hand tung över mig, min kraft rann bort som i sommarens torka. 5 Då erkände jag min synd för dig och dolde inte min skuld. Jag sade: "Jag vill bekänna mina brott för Herren " – då förlät du mig min syndaskuld.* Denna överraskning är till för alla syndare. Jesus sa till sina lärjungar före sin himmelfärd: *Det står skrivet att Messias ska lida och på tredje dagen uppstå från de döda, 47 och att omvändelse och syndernas förlåtelse ska förkunnas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem. Ni är vittnen om detta.*

Vad ska vi då göra när detta underbara budskap också blivit förkunnat för oss? Ja, precis som för Jakob ska vi bära fram vårt tackoffer. Hur gör vi det? Psalm 145 som vi läste vid vårt sista bibelstudium lär oss det: genom att prisa och lovsjunga Herren för hans nåd, genom att undervisa våra barn om honom, genom att berätta för andra om honom.

*Jag vill lova dig varje dag
och prisa ditt namn för alltid och för evigt...*

Min mun ska förkunna Herrens lov...

*Ett släkte prisar för ett annat
dina verk och förkunnar
dina väldiga gärningar.*

De skall tala om ditt rikets ära och förkunna din makt.

De skall kungöra för människors barn dina mäktiga gärningar och ditt rikets ära och härlighet.

Låt oss be!

Käre Jesus vår Frälsare, vi tackar dig för att du öppnat himlens port för oss och är vägen till Fadern. Hjälp oss bekänna vår synd och bryta med den. Ge oss en fast tro på den förlåtelse du vunnit åt oss. Ge oss kraft att lova dig varje dag, också genom en klar beaktelse av dina mäktiga gärningar för människor vi möter. Amen.